

BÍBOR KÖR ANYAGOK
A remény szárnyán sorozat

1. SHOUD – ADAMUS SAINT-GERMAIN közreműködésével, Geoffrey Hoppe csatornázásában

2024. OKTÓBER 5.
www.crimsoncircle.com

Vagyok, aki Vagyok, Adamus és Saint-Germain.

Ah, drága Shaumbra, ah, annyira jó újra itt veletek ezen az új Shoudsorozaton! Annyira jó újra összejönni shaumbrákkal a világ minden tájáról! Be kell vallanom, én tartottam egy kis szünetet a gyönyörű Merlin találkozó után. Volt időm alaposan ránézni, reflektálni arra, mi történik a Shaumbrával, mi történik a világban. Szóval lazára vettem ezt az elmúlt hónapot, és próbáltam erre bátorítani Cauldrét és Lindát és a Bíbor Kör csapatát is. Nekik nem ment ez olyan jól, de azért sikerült egy kicsit többet pihenniük.

Nos, az egyik reflexióm azzal a ténnyel függ össze, hogy a Felemelkedett Mestereknek – már jócskán több mint 13 000-en vagyunk – nem kellett keresztülmenniük azon, amin nektek. Persze, keresztülmentünk a saját cuccunkon, de most úgy néztem rá, hogy arra gondoltam, milyen volt az én időmben vagy Kuthumi idejében vagy akár Yeshua idejében – és ő aztán jó sok mindenen keresztülment. De nekünk nem kellett azon átmennünk, amin most nektek. A dolgok gyorsasága, a most zajló változások tempója, ahogy próbáltok egyensúlyban maradni, miközben ennyi minden

történik, és mindezek tetejébe még Mesternek lenni, a Realizációtokban lenni. Nálunk közel sem volt ekkora zaja a tömegtudatnak, mint most nálatok. Nálunk nem voltak ezek a drámák, amik most folynak a bolygón.

Bizonyos értelemben keményebb volt az élet akkoriban nagyon sok Felemelkedett Mester életében. Nem volt ennyi modern kényelmi körülmény sem. Keményebb volt, de más értelemben viszont valójában könnyebb volt. A dolgok egyszerűbbek voltak, nem volt ez az összetettség, nem volt ekkora zűrzavar meg zaj meg figyelemelterelés. Ha kicsit magadban akartál lenni a mi időnkben, sokkal egyszerűbb volt azt kivitelezni. Most annyi minden történik folyamatosan. És még ha mondjuk kint is élsz valahol az erdőben, akkor is ott a bolygó energetikai zaja.

Mielőtt belevágok tehát, mielőtt beindítom a hajtóműveket, szeretnék benneteket egytől egyig elismerni azért, amit csináltok, hogy itt maradtok a Földön. Ezt vállaltátok. Ez az oka annak, hogy itt vagytok most ebben az életetekben, végre tehát beteljesítitek a lelki szenvedélyeteket, a vállalatokat, de ez meglehetősen nehéz, mint észrevehettétek. A szépsége az, hogy itt vagyunk egymásnak. Itt vannak a shaumbrák a világ minden tájáról, itt vannak a Felemelkedett Mesterek, és itt van, nos, a saját *És Énetek*. Erről majd később beszélünk.

Remény és reménytelenség

De most belevágunk az új sorozatunkba, *A remény szárnyán* gyönyörűségébe, és ahogy látom, drága Linda, alkalomhoz illően öltöztél, *A remény szárnyán* (Linda egy szép, pillangószárnyakat mintázó poncsót visel). És Belle, hát persze, kérnék szépen róla is egy bevágást. Drága Belle is beöltözött. Cauldre nem annyira. (A kamera Belle-re fordul.)

LINDA: Hát itt van! (Belle is pillangószárnyakat visel.)

ADAMUS: De a remény szárnyai. Nagyon itt van most ennek az ideje a Földön. Ez nem csak egy újabb Shoudsorozat címe, hanem az élet rendje, és az, amit ti itt csináltok – *A remény szárnyán*.

Ezen mindig mosolyognom kell. Azt hiszem, a legtöbb shaumbra, a legtöbb ember azt hiszi, hogy az olyan szavak, mint a „remény” vagy a „szeretet”, régóta léteznek, de igazából nem. Viszonylag újkeletűek. Mint meséltem róla nektek és elmondtam, a szeretet csak nagyjából 5 000 éve van jelen a bolygón. A „remény” szó pedig viszonylag új. Talán úgy a XIV. századra tehető a keletkezése, nem túl régóta létezik itt a Földön. Voltak más szavak, kicsit hasonlóak, kicsikét. Van egy héber szó, a „Tikvah”, ami olyan reményféleséget jelent, vagy „Hatikvah”. De a „remény” szó igazi esszenciája, ahogy azt ma ismerjük, nem olyan régóta létezik. Eléggé friss.

Ami azt illeti – most beszúrok ide egy kis színes információmorzsát – az első alkalom, hogy valaki melléknévként használta a reményt – „reményteli” – 1597-ben volt. Tipp, hogy ki volt az?

LINDA: St. Germain.

ADAMUS: Langyos. William Shakespeare volt az első, aki használta a „reményteli” szót.

LINDA: Én úgy tudtam, Adamus volt William Shakespeare.

ADAMUS: De abban az időben William Shakespeare néven ismerték. Úgyhogy félig igazad van. Fél pontot kapsz.

LINDA: Oh, csak fél. Jól van.

ADAMUS: Fél pont. Szóval nem olyan régóta van velünk ez a kifejezés, hogy „remény”.

Mi a különbség a remény és az álom között? Az álom az kicsit amolyan, azt hiszem, fennkölt. Az álmot éjjel álmodjuk. De az álmok

kicsit olyan távoliak. A remény számomra kézzelfoghatóbb. Konkrétabb. Igazából, ha megnézzük az angol „hope” (remény) szó etimológiáját, egy ősből kifejezésből ered, az angol „hopa” kifejezésből – nem Hoppe, hóp.

LINDA: Ha-ha-ha! (nevetnek)

ADAMUS: Ezt muszáj volt bedobnom Cauldrénak. És tulajdonképpen az a szó sziklát jelentett.

LINDA: Oh!

ADAMUS: Szikla. És a remény szilárdabb az álmnál, kézzelfoghatóbb, kívánatosabb dolog az emberi szinten. És most erre a reményre igazán szükség van a Földön. Olyasmi, ami – de igazából, ha ismét visszanyúlunk az eredetekhez, a „Shaumbra” szó, az eredeti szó, szabadon fordítva azt jelenti, hogy „a szikla családja”. Nem érdekes hát, hogy a remény szárnyáról és sziklaszilárdságáról beszélgetünk itt?

A remény nem csupán egy álom. Nem csak egy fantáziadús vágy. A remény egy szenvedély. A remény olyasmi, amiről nem csak álmodozik az ember, hogy azzá váljon, hanem azzá akar válni. Tudjátok, az emberek gyakran álmodoznak dolgokról. A vágyálmaik az életben, álmodoznak róluk. De valójában legtöbbször távol tartják maguktól az álmaikat. Nem feltétlenül akarják, hogy valóra váljanak, mert akkor foglalkozni kell velük. De a remény olyan, hogy „Nem, tapintani akarjuk. Itt és most akarjuk látni.”

LINDA: Ez olyan, mint a vágy?

ADAMUS: Kézzelfoghatóbb, szilárdabb, mint a vágy, de igen, hasonló. De most ha belemegyünk a nüanszokba a szavakkal, akkor sokfelé elmehetünk. De a „remény” szó nagyon jelen van.

LINDA: Értem.

ADAMUS: Nagyon is jelen van, míg az „álom” szó nem feltétlenül, vagy a „vágy”. Azok inkább olyan távolabbi dolgok.

LINDA: Értem.

ADAMUS: Node, a remény szárnyán.

LINDA: Ahh.

ADAMUS: Mint mondtam, a bolygón, az egyik legnagyobb probléma a Földön most az, hogy reménytelenség van.

LINDA: Oh, valóban.

ADAMUS: Sokkal nagyobb, mint amit fel tudok idézni a régmúltból. Ez a reménytelenség depressziót szül, a depresszió pedig határozottan elterjedt a Földön. Nagyjából, hm, a bolygó 6-8%-a orvosilag depressziós.

LINDA: Hű.

ADAMUS: Az sok ember, ha kiszámoljátok. Az sok orvosilag depressziós ember. De azoknak a száma, akik nincsenek diagnosztizálva, az olyanok, akik depressziósak, de az még nem akadályozza őket teljesen abban, hogy éljék az életüket, 80%-ra vagy még többre tehető, talán közelebb járunk a 90%-hoz azoknak az embereknek a számával, akik valamilyen fokú reménytelenségben vannak, ami depresszióhoz vezet.

A depresszió nagyon – kifárasztja az embert, természetesen. Kigolyózza a szenvedélyt és kiöli az örömet az életből. A depresszió lent tartja az embert, és most nagyon sokan reménytelenek a Földön. Ez elég szomorú, és tudom, hogy amit most mondok, az elég reménytelen, és azt gondoljátok: „Akkor minek próbálkozni, ha ekkora mértékű a depresszió és a reménytelenség a bolygón? Minek próbálkozni?” De visszanyúlok egy régi mondáshoz: „Mindig hajnal előtt a legnagyobb a sötétség”, és most nagyjából ebben vagyunk.

Nagyon sok erő fut most össze a bolygón. A technikától kezdve a régmúlt történelméig, a karma, a régi szokások, a hatalmi elnyomás, a szexuális energiavírus. Ez az összes, egybefutó erő megteremti ezt a reménytelenségi tényezőt. És ha még hozzávesszük azt is, hogy nagyon, szerény véleményem szerint nagyon...

LINDA: Szerény?

ADAMUS: Hát, véleményem szerint, nagymesteri véleményem szerint nagyon kevés tetterős vezető van ma a Földön, akár a politikát, akár az üzleti életet vagy a vallást nézzük. Van néhány, de a bolygó valamiféle megmentőben reménykedik, valami tetterős, karizmatikus személyiségben. De ugyanakkor félnek is tőle, mert az a karizmatikus személyiség lehet, hogy az Antikrisztus. Úgyhogy még azelőtt legyőzik őket, hogy elindulhatnak. Szóval van ez az általános reménytelenségérzés a Földön, és ez elég szomorú.

De itt vagyunk mi, shaumbrák, és elnevezzük ezt a Shoudsorozatot „A remény szárnyán”-nak. „Hogy micsoda? Kit akarunk átverni?” „Hogy micsoda? Most szórakozunk?” „Hogy micsoda? Szemellenzőt veszünk, és úgy teszünk, mintha minden szép és jó lenne?” Egyáltalán nem. Egyáltalán nem.

Igazából azt mondhatjuk, hogy minden összefut most ebben az időszakban, és ez létrehozza ezt az általános reménytelenségérzetet. A reménytelenség pedig már rég megölte a varázslatot. A reménytelenség a Földön. A varázslat tényleg az élet része a volt itt a Földön. Akár 600, akár 1000, 2000 évvel ezelőtt, még mindig volt egy cseppnyi varázslat. Ha más nem is, a varázslatban való hit, hogy képesek vagyunk varázslatos dolgokra, hogy varázslat van az erdők sűrűjében. Varázslat van az éjjeli találkozásaitokban. De ezek is kiszorultak. Úgyhogy még varázslat se nagyon van a bolygón. Kik vagyunk hát mi, hogy itt jövünk, és azt mondjuk egy jócskán depressziós és meglehetősen boldogtalan bolygónak, hogy „A remény szárnyán”?

De hát mi pontosan ezért vagyunk itt, és szeretném, ha megértenétek azt, hogy ez egyáltalán nem egy reménytelen bolygó. Már mondtam nektek, hogy nincs visszaút. Túl sok a jószág a legtöbb ember szívében. És lehet, hogy el van nyomva vagy rejtve van, de túl sok a jószág. És ha éppen olyan napotok van, hogy reménytelennek érzitek az emberiség sorsát, érezzetek bele egy pillanatra az emberekbe, akiket ismertek. Ó, még akár az ellenségeitek is lehetnek. Lehetnek azok is, akik bánatot és fájdalmat okoztak nektek. Lehetnek azok, akikkel amolyan se veled, se nélküled viszonyban vagytok, akármi. De ha beleérzel, jószág van a szívében. Igazából nem akarják, hogy rossz dolgok történjenek veled vagy másokkal vagy velük. Össze vannak zavarodva. Elveszettek. Belegabalyodtak a káoszba és a turbulenciába, ami most a bolygón van. De az egyik fő oka annak, hogy mi most reményről beszélhetünk, az az emberekben lévő jószág.

Namármost, tudom, hogy nehéz elfogadni, hogy ha valaki odamegy hozzád és lekever egy pofont, vagy találkozol egy bunkó autóssal az úton, vagy bármi, egy rossz ügyintézővel egy üzletben. De ha mögénézel, ha belemész az ÉS-be, annyi jószág van a szívében.

És ez az egyik dolog, amiből most felépül a szárny, a remény szárnya – a jószág. Amiért pedig mi itt vagyunk, az először is az, hogy beleérezzetek a saját jószágotokba, aztán pedig beleérezzetek az emberek jószágába. Ez a szárny. Ez fog minket repíteni.

Ragadjuk most meg ezt a pillanatot arra, hogy ezt megtegyük! Érezz bele a saját jószágodba – mindenféle önkritika és kétely nélkül – a *te* jószágodba! Szánj erre egy pillanatot!

(szünet)

Eh, páran küszködtök ezzel. Hogy lehet ilyen sok jószág benned, amikor oly sok rossz dolgot ettél? Ennek semmi köze a rossz cselekedetekhez. Semmi köze ahhoz, amit esetleg tettél mostanában. A középpontodban, a szívedben, az emberi szívedben,

és abban, amit emberi léleknek hívok – nem valami elkülönült lélek valahol máshol, hanem itt, ebben az emberi lélekben – igen, az embereknek kezd saját lelkük lenni. Ma nem fogok erről sokat beszélni, de ez remek anyag lenne a Keahakban vagy valamelyik következő workshopunkon. Az emberek kezdenek lelket formálni, és ez a lélek jóságból készül. Emiatt voltam annyira izgatott, hogy *A remény szárnyán* címet adtam ennek a sorozatnak.

A jövő lehetőségei

Nos, nemrég volt a Merlin találkozónk – nagyszerű esemény ([itt](#)) – és utánköttem az előadókat, beszélgettem az entitásokkal arról, hogy ki volt a legnépszerűbb, ki kapta a legmagasabb értékeléseket, kiről beszélnek a legtöbbet. És nem én voltam az (Adamus nevet).

LINDA: O-ó!

ADAMUS: Hát, na, jól van ez így. (Linda nevet) Semmi bajom ezzel. Nem én voltam az. Azt találtuk, hogy nagyjából döntetlen lett aközött, akinek Yeshuának kellett volna lennie, de hát, tudjátok, történtek dolgok, és végül Sananda lett az, valamint a 2044-ből jött Jami között. Hatalmas érdeklődés övezte Jami mondandóját.

Tehát, meghívtuk Jami, egy díszvendéget, aki a jövőből, 2044-ből jött, és ahogy készítettem elő az ehhez szükséges dolgokat – hatalmas mennyiségű, úgymond előkészületi munkálatok kellettek a világok között ahhoz, hogy ez létre jöhessen, hogy Jami itt lehessen veletek a 2024-es évben, ezen az eseményen – ahogy ezeket készítettem elő, magamban jókat mosolyogtam, mert tudtam, páran hogy fognak reagálni, köztük Cauldre is – láttam, ahogy a szavak elhagyták a száját, szerette volna szűrni az információt – de gondosan tettem róla, hogy ne tudja –, mert egy kicsit túl sok. Kicsit túl sok elképzelni ezt a bolygót egy szinte

utópiaként, csupán 20 év távlatában. Olyan helyként, ahol nincs háború, nincsenek nagy vagyoni különbségek, a bolygó régi hatalomüzerei sehol; ahol a technika egészséges módon szolgálja az embert; ahol mindenkinek saját MI-asszisztense van, ami elintézi neki dolgokat, és nem azért, hogy csak otthon csücsülhessenek – Cauldre, segíts ki – fotelpunnyadékok, szobanövények lehessenek, hanem azért, hogy igazából élvezhessék az életet.

Tehát ha ránézünk mindarra, amit Jami elmesélt, csupán 20 röpké év múlva, az, ahogy Cauldre is írta a Shaumbra Magazin-cikkében (magyar fordítás [itt](#)), kicsit nevetségesnek, kicsit valószínűtlennek tűnik. Ja, nem, nagyon valószínűtlennek. Visszanézünk a történelemben, és mi változott meg ilyen hirtelen 20 év alatt? Körülnézünk most a bolygón, és a háborúkat látjuk. A feszült helyzetet látjuk a Közel-Keleten. Ránézünk Oroszország és Ukrajna helyzetére, meg a többi dologra világszerte. Elgondolkodunk: „20 év, az nagyon rövid idő.”

Tudom, hogy sokatokat már a bolygó hétköznapi dolgai is lehúznak, a játszmák, amiket az emberek játszanak, a kormány megszorításai meg az adók, a testi és mentális betegségek meg minden. „Hogy fog mindez megváltozni ilyen rövid idő alatt? Jami csak egy vágyálom? Jami egy nagyon-nagyon korlátozott jövőbeni lehetőség?”

Hát, egy kicsit meredek volt, mondhatom, az egész Jami-prezentáció, de szándékosan, először is azért, hogy elgondolkodtasson. Hogy elgondolkodtasson benneteket.

Nos, az első érzés az volt, hogy „Ó, ez a társadalom csodásan hangzik. De hogy jutunk el a reménytelenség bolygójától, ahol ilyen egyenlőtlenségek vannak, és ahol ilyen hatalmas mennyiségű régi karma meg harag minden van, hogy jutunk el innen Jami idejébe, ami csak 20 évnnyire van?”

Úgyhogy tudom, hogy sokatok eltöprengett ezen, vagy azt gondolta: „Hát, ez egy szép előadás volt Jamitól, de nem igaz.” És én most

elmondom nektek, hogy reménnyel, és még pár dologgal, amiről majd beszélni fogunk, nagyon is lehetséges. Ez nem csak egy afféle halovány potenciál volt, aminek alig van esélye valóra válni. Ez egy nagyon-nagyon-nagyon erős lehetősége annak, hogy mi történhet, nem csak a bolygón, hanem veletek is, személyesen.

Szándékosan nevezem tehát ezt a sorozatot *A remény szárnyának*, szándékosan hoztam el Jami most, és szándékosan mondom azt, hogy drága Shaumbra, itt az ideje továbblépni ahhoz a következő vízváltóhoz, amit még Tóbiás nevezett el anno. Olyan, mint amikor haladsz egy bizonyos irányba, és egyszer csak elérsz egy bizonyos pontot, egy bizonyos energetikai mozzanatot, és ahelyett, hogy mennél tovább ugyanazon a régi úton, ugrik egyet vagy tesz egy éles jobbkanyart 140-nel, vagy fogalmazd, ahogy tetszik. De egy vízváltó, egy átlépési pont, és mi most pontosan ott vagyunk. Ezért vagytok itt a bolygón, és ezért vagyunk most itt, hogy ezt meglépjük.

Vegyünk hát egy mély lélegzetet a reménybe. Jami jövőjébe, ami lehet a ti jövőtök. Egy bolygóba, ami megszabadult az egyenlőtlenségektől, az igazságtalanságoktól.

Tudjátok, hogy ez a szeretet bolygója. Sehol másol nincs úgy, mint itt. És talán az emberi lélek jóságával és a szeretetfaktorial, különösem a Szeretet 2.0-val, Jami létezése 20 év múlva nem csak egy álom, hanem igazi valóság, amit a remény hozott el. Tudom, ez teljesen lehetetlennek tűnik. Nagyon távolinak tűnik.

De tudjátok, mi van, Shaumbra? Az, hogy ti értetek ahhoz, hogy kell meghaladni a dolgokat. Ti értetek a különböző forgatókönyvekhez. Értetek ahhoz, hogy kell az új dolgokat behozni. Úgyhogy legalább adjunk neki egy esélyt!

Valószínűségek és lehetőségek

Nos tehát, régebben már beszéltem a lehetőségekről és a valószínűségekről. Lehetőségek és valószínűségek. Azt hiszem, egy felvételen, ami elérhető a webshopokban. ([itt](#)) Lehetőségek és valószínűségek. Beszéljünk először a bolygó valószínűségeiről.

A valószínűségek azok, amik valószínűleg meg fognak történni a bolygón lévő dolgok jelenlegi pályája alapján. Ha statisztikusok lennénk, ha olyasvalakik lennénk, akik követik a társadalmi minták alakulását, és ezek alapján készítenek bizonyos előrejelzéseket a jövőre, azt mondanánk, hogy az alapján, ami ma a Földön van, a valószínűség az, hogy lesznek még háborúk, sok háború. Az a valószínűség, hogy lesznek újabb betegségek, amik felütik a fejüket, mint a koronavírus, amit már COVID-nak hívnak, de koronavírus. Az a valószínű, hogy a gazdagok még gazdagabbak lesznek, a szegények pedig még szegényebbek, természetesen. Az a valószínű, hogy a környezet olyan káoszállapotban lesz, amit klímaváltozásnak neveztek, hogy ezek a viharok egyre gyakrabban fognak előfordulni egyre nagyobb pusztítást okozva.

Annak van valószínűsége, hogy a bolygón nagyon nehéz életkörülmények lesznek. Az élelmiszerforrások kiszáradnak az időjárási minták miatt, egyre nehezebb lesz ennivalót termeszteni és elosztani. És ha az emberek éhesek, akkor nagyon-nagyon... másféle dolgokat cselekszenek, mint amiket normál esetben tennének.

A valószínűség, amit intellektuálisan feltérképezve és átgondolva megállapítanánk, az az, hogy az egyenlőtlenségek vagy a különbségek a bolygó nagy rasszai között folytatódni és fokozódni fognak. A valószínűség az, hogy a szélsőségek polaritása, ami mondhatni rekordokat dönt mostanság a bolygón, még tovább fog növekedni. Megmarad a két oldal, amik nagyon megosztottak, de mégis egyjából egyforma erősek. Általánosságban, amikor van a feketék a fehérek ellen, amikor van a férfi a női ellen vagy a jó a rossz

ellen, az általában $2/3$ - $1/3$ arányba történik, és folyamatos oda-vissza játék. Ez nem egy pontos szám, de nincs egyensúly. Tudjátok, mint amikor felteszünk két gyereket a – hogy hívják azt – mérleghintára, az egyik 40 kilós, a másik meg 20 vagy 30 vagy akármi. Ez általában így van, és aztán oda-vissza hintázik az idő múlásával. De most a Földön nem ez van. Szinte 50-50% oly sok szituációban, és ez nagyon megnehezíti a haladást. Ez megnehezíti azt, hogy átbillenjenek az oldalak, hogy most már a másiknak van több hatalma az egyik fölött, aztán megint az egyiknek, oda-vissza, ahogy telik az idő. De amikor egyenlően megosztott, akkor nagyon nehezen fordul át, mert nincs hová fordulnia. Bizonyos értelemben minkét oldal egyenlő, és egyszerre ellentétes.

A valószínűség az, hogy a bolygó tömeges, hatalmas gondokba fog beleszaladni az érkező technikákkal, a mesterséges intelligenciával. Most a legkorábbi stádiumában van ez az MI, és sokatok meg fogja tapasztalni. És én továbbra is kérem a Shaumbrát, hogy merüljete el benne. Érezzeteket bele! Ne féljetek tőle! Fontos ismerni, mert ez az egyik legnagyobb változtató tényező jelenleg a Földön.

Majdhogynem le lehet redukálni két dologra, amik tömeges változást hoznak. Az egyik a technika a mesterséges intelligenciával. A másik a szeretet. Nem tűnik jó párosnak, de ez a két nagy okozója a változásoknak most a Földön. Az egyik itt van az orrotok előtt, az MI. A másik sokkal finomabb szinten zajlik a háttérben. De ezek a nagy dolgok, amik megváltoztatják a bolygót.

A valószínűség az, hogy az MI-t baljós dolgokra fogják használni.

LINDA: Uhh!

ADAMUS: Az MI-t arra fogják használni, hogy meghekkeljék a számítógépeiteket, az autóitokat, az otthonaitokat, a pénzügyi rendszereiteket. Ez a valószínű. Már ez történik a Földön. De ismétlem, az MI korai időszakában vagyunk, amikor még nem érte el azt, amit általános mesterséges intelligenciának nevezünk,

emberszerű képességekkel, de ez jövőre be fog következni. Aztán el tudjátok képzelni, hogyan növekszik tovább, és hogyan lehet rossz célokra felhasználni, és ehhez embereknek csak egy pici százaléka kell. Egyik nap més az MI-vezette elektromos autóddal, és egyszer csak megáll, és kiírja a képernyőre, hogy „Ha szeretne tovább hajtani, fizessen.” És ez csak a jéghegy csúcsa. Minden benne van, mint a pénzintézetek meghekkkelése, amikor egyszer csak minden pénzed eltűnik az MI miatt. És akkor próbálhatsz menni a bankodhoz és magyarázni, és felelősségre vonni őket. Nehéz lesz, ha emberek millióival történik meg egy éjszaka alatt.

Az a valószínűség, hogy az MI-t katonai célokra fogják használni – már teszik, de ennél sokkal nagyobb mértékben – és MI-irányította drónok meg robotok meg katonai eszközök lesznek. És annyira erősek és hatékonyak, hogy a mai hadviselés gyerekjátéknak fog tűnni mellette. (Linda nagyot sóhajt) Csak tarts ki, tudod. Tarts ki!

LINDA: Ez elég nyomasztó.

ADAMUS: Ez reménytelen! (Linda nevet) Igen, ez reménytelen. De hadd lyukadjak ki a lényegre.

Tehát, itt van ez az egész lehetséges visszaélés az MI-vel és a technikával. Ez a valószínűség. Ha lerajzoljuk a grafikonokat, hogy merre tart a bolygó, több vallási konfliktus rajzolódik ki, mint valaha, és még erőszakosabbá válik. És most nem csak azokról a csoportokról beszélek, akikről mostanában hallotok a hírekben, hanem hirtelen lesz egy szélsőséges – katolikust fogok mondani, de nem pikkelek a katolikusokra, csak példaként használom – hm, reformátusok. Nem, a reformátusok sosem szélsőségesek. Egy nagyon konzervatív katolikus csoport, mondjuk, akik hirtelen begyulladnak, mert érzik, hogy, hát, érzik, hogy jön a világvége.

Zajlik itt ez az összes dinamika. Megintcsak, valószínű, hogy járványok fognak végigsöpörni a bolygón, és ha ezt összeadjuk a reménytelenséggel és a depresszióval, és azzal, hogy szó szerint

napról napra egyre több ember áll rá antidepresszánsokra. Ami egyszerűen olyan, mintha csak fedőt raknánk egy bugyogó olajoshordóra. Ráarakod a fedőt, és azt hiszed, hogy „Ó, jól van. Már nem forr. Bevettük a gyógyszerünket, és minden bajt megfékeztünk.” A hordó még mindig forrong, csak ráraktad a tetejét. És előbb-utóbb le fogja dobni. Ezek a gyógyszerek lényegében ezt csinálják. Leginkább szuppresszánsok. De nem oldják meg a forrongó olaj problémáját a hordóban, és robbanni fog.

Akkor el tudjátok képzelni, hogy van egy jó generációnyi vagy másfél generációnyi ember, akik függőivé váltak ezeknek a gyógyszereknek, az antidepresszánsoknak, és ezekre hagyatkoznak. Muszáj bevenniük. El tudjátok képzelni, ahogy van ez a sok-sok-sok-sok milliányi ember világszerte, akik egyik vagy másik formáját szedik, és hirtelen elkezdenek lerobbani a fedők, egyik a másik után, egyik millió a másik után, és akkor gubanc van. Nagy gubanc van a bolygón. Elnézést, tudom, hogy ennek itt most a remény szárnyain kéne szállni, de...

LINDA: Hát igen, most épp nem oda tartunk.

ADAMUS: Tetszik a pillangó. (Linda nyakláncára utal)

LINDA: Ja, köszönöm! Cauldrénak nagyon jó ízlése van.

ADAMUS: Ah, igen. Szóval, ezek a valószínűségek. Ez amit, amit egy statisztikus alapul venne, kielemezne, és azt mondaná: „Persze néhány jó dolog is történik közben, és jobb egészségügyi szolgáltatást tudunk nyújtani” – ha van rá pénzed. „Jobb egészségügyi szolgáltatást tudunk nyújtani.” És sokan tisztában vagytok ezzel, hogy csodálatos áttörések vannak az egészségügyben – ha van rá pénzed. Ez még nagyobb megosztottságot eredményez. Ez még nagyobb elválasztottságot eredményez. Ez mindenféle dolgokat eredményez. A statisztikus pedig azt mondaná: „A jövő nem túl fényes. Akad pár biztató dolog itt-ott, de mindent összevetve ez az az irány, amerre tart a Föld. Az

adók emelkedni fognak.” Hát persze, ez olyan „*na ne mondd!*”, nyilvánvaló mindenütt. Mindenféle van most világszerte – lakhatás, lakhatási válság – az oktatási rendszer. Nem folytatom, mert páran már sírtok. De...

LINDA: Kösz.

ADAMUS: Hát igen. Ezek a valószínűségek.

De mi mint Sahumbra, és én mint Felemelkedett Mester, nem ülünk fel a valószínűségeknek, mert (Linda mélyet sóhajt) a valószínűségek nem mutatják meg azt, ami a dolgok mögött van – az emberek jóságát. Nem mutatják meg a bolygóra érkező fényt. A statisztikus semmit se tud a Földre érkező fényről vagy a tudatosságról vagy ilyesmikről. Ő csak pusztá adatokat használ, és kivetíti azokat a jövőre, és nem gondol olyasmikre, mint remény vagy álmok vagy vágyakozások vagy ilyesmi. Ő csak az adatokat nézi. Úgyhogy számára, igen, a világ egy nem túl jó pályán van.

De – és – mi a lehetőségeket nézzük. A Shaumbra ilyen. Mi a mögöttes energiákat nézzük. Mi a mögöttes okokat nézzük. Mi nem csak az orrunk előtt levő adatokat nézzük, hanem azt, hogy mi húzódik meg valójában mögötte és fölötte. És tudom, hogy mindannyian érzitek a lehetőségeket.

Ezért, ezért hoztam el Jamit a Merlin rendezvényre. Igen, az egy lehetőség. És lehet, hogy ma egy nagyon halvány lehetőségnek tűnik, de én tudom, hogy nem az, és tudom, hogy ti tudjátok, hogy nem az. Számomra épp annyira valódi vagy még valódibb, mint bármi más. És ismétlem, az emberi jóságra alapozva mondom ezt, ami sokáig rejtve volt, de készen áll, hogy megmutatkozzon, és most elég ember van, aki fényt hoz, és tudatosságot hoz. És az MI is elő fogja mozdítani a tudatosságot. Ez egy elképesztő mellékhatása ennek a technológiának, hogy beindította ezt az egész párbeszédet a tudatosságról. Ami azt jelenti, hogy ha így kikerült az asztalra a

téma, ha tárgyalják, akkor az bekerül a tudatosságba, és hatással van rá.

Én a bolygó lehetőségeit nézem. Titeket nézlek, azt a kemény munkát, amit itt végeztetek, a világszövést, amit csináltatok, és megnyitotta a kapukat, hogy több tudatosságot engedjünk be ide. Azt nézem, amit viccesen hídépítésnek neveztünk, a világok összekötését, annak a sok-sok lehetőségnek az összekötését, amik most már megérkezhetnek ide.

A lehetőségek mindenütt ott vannak. Korlátlanok. Felfoghatatlan, annyira sok lehetőség van, de az emberek mégis az elmébe fókuszálnak, és csak sodródnak a valószínűség pályáján.

Az álmodók, amilyenek ti vagytok, az olyanok, akik úgy értik a szeretetet, mint ti, azok értik, hogy a lehetőségek nagyon is valósak lehetnek. Ez nem csak egy vágyálom. Nem egy elérhetetlen lázálom. És amikor te elkezdesz ebben a lehetőségben élni, amikor elkezded képzelni ezt a lehetőséget, akkor az elkezd történni. És ettől átalakulások következnek be. Átalakulások történnek. Megint csak, szinte lehetetlennek tűnik, hogy 20 év múlva Jami-jövők lehet. De én tudom, hogy ez nagyon is valódi.

A nagy irányváltás

Van egy másik dinamika is, ami hatással lesz, és ez már-már varázslat szintű, de valójában nem az. Jami mesélt arról, hogy valami történik 2032-33-ban. Az mennyi, kevesebb mint 10 év múlva lesz. Engem meglep, hogy nem volt ennek nagyobb visszhangja. De még Jami is, 2044-ben, úgy tekint vissza arra az időszakra, hogy „Valami történt.” Valami történt, és senki nem tudta igazából megragadni, hogy mi is volt az. Csak tudják, hogy valami történt. 2044-ben sok teória van róla. Van olyan elmélet, miszerint

egyszerűen az emberek abbéli vágya okozta, hogy valami más felé mozduljanak. Valami esemény okozta, ami a bolygón történt. Az okozta, hogy nos, egyszerűen ideje volt, hogy az emberiség változtasson. Beszélte tehát erről az irányváltásról, ami történt.

A követő kérdések-válaszok részben, amit (Lindához fordul) te és Cauldre csináltak, és elérhető azok számára, akik megnézték a Merlin eseményt, az egyik kérdés az volt, hogy „Mekkora a Föld népessége akkor, 2044-ben?” Jami válasza az volt, hogy „Nagyjából 4 milliárd.” Négy milliárd. Az nagyjából a mai népesség fele. Az elég sok olyan ember, aki nincs itt. Mi történt velük?

Jami nem említett semmilyen betegséget, ami a bolygó felét kiirtotta volna, sem atomháborút, ami a fél emberiséget elsöpörte volna. Azt mondta, történt egy váltás, amit nehéz definiálni, mert ez a változás nem feltétlenül volt fizikai. De valami történt, és abból sok-sok más valóság keletkezett. Elfelejtettem a pontos számot, amit mondott – öt, vagy egy tucat, vagy nem tudom –, különböző valóságok. Bizonyos értelemben szétvált a Föld tudatossága.

Bármiféle katasztrofális esemény nélkül, egyszerűen csak szétvált, és azok, akik készen álltak arra, hogy továbblépjenek egy új világba, egy szereteteli és egyensúlytalanságok és nehézségek nélküli világba, azok továbbmentek egyik irányba. Azok, akik még mindig szerették a hatalmat és a harcokat, azok, akik még mindig ragaszkodtak a karmájukhoz és ragaszkodtak a megtévesztéshez, azok egy másik irányba mentek. Tovább előre, a saját könyvük szerint – nem éppen a ti értelmezésetek szerint – de továbbléptek, előre, és néhány másik csoport is, akik egyszerűen tudatosságot váltottak. Nem az történt, hogy egyik reggel arra ébredtek, hogy a bolygó felrobbant, vagy hogy megmentették őket az ufók vagy ilyesmi. Ami azt illeti, az emberek többsége még csak konkrét dátumot vagy időpontot sem tud kötni a váltáshoz. Csak úgy megtörtént.

Nehéz ezt emberi ésszel elképzelni, különösen, ha a valószínűségeket nézzük. Annak a valószínűsége, hogy ilyesmi megtörténhet, szinte nulla. De a tudatosság sajátjaként létező varázslat és az emberi jóság miatt *megtörtént*. A dolgok csak folytak a maguk medrében, és az emberiség fele továbblépett abba, ami ezzé az utópisztikus társadalommá válhat, amiről Jami mesélt. És ez igen jó arány, hogy a fele.

És akkor hirtelen már nem volt jelen a harcra való vágy. Nem volt jelen a kapzsiságra való vágy. Ebben az átcsusszant világban már nem tolerálták a vezetők visszaéléseit, a hatalmat, és hogy a vállalatok kihasználják az embereket. Ez egyszerűen már nem létezett. Olyan volt, mintha a bolygó hirtelen átcsusszant volna a saját jóságába, a saját emberi lelkébe.

Nem arról van szó, hogy hirtelen négy milliárd hulla hevert szanaszét. Csak egy új világ volt, és bizonyos értelemben, igen, zavaros volt. De ebben a megtörtént váltásban mindenki értette valahol mélyen, hogy ez itt az új világ. Nem értették, hogy vált valóra az álom, hogy esett meg ez a lehetőség, de észrevették, hogy megtörtént, és örvendeztek. Ünnepeltek. Némelyek úgy vélték, isteni vagy földönkívüli közbeavatkozás volt, de végső soron igazából senkit nem nagyon érdekelt. Ami furcsának tűnhet, hiszen gondolhatod, hogy „Na nem, tudnom kell, hogy pontosan mi történt.” Az igazság az, hogy történt egy, azt hiszem, mondhatjuk így, egy felébredés a bolygón, és hirtelen úgy voltak a dolgok, ahogy az emberek igazán kívánták és igazán remélték, hogy lehetnek. És mi értelme lett volna visszamenni, és megpróbálni mindent kideríteni? Az egész arról szólt, hogy megcsinálták, megcsináltátok, megcsináltuk.

És azt sem tudták vagy fogták fel igazából, hogy vannak ezek a másik valóságok, amik a váltással megszülettek. Elmélkedtek róla, de igazán senki sem tudta. Néhányan, akiknek Shaumbra hátterük volt, és a mi információinkra hagyatkozott, azt mondta, „nos, ez és

ez történt”. De végső soron igazából egyáltalán nem számított. A tény az, hogy a váltás megtörtént. A tudati és fénybeni váltás volt. Azoknak az embereknek a váltása, akik azt mondták: „Elég volt. Belefáradtunk, hogy mindig a pusztítás, a háborúk és az egyenlőtlenségek irányába megyünk. Belefáradtunk már. Élni akarunk a szuverenitásunkkal. Élni akarunk a szeretetünkkel, és továbblépünk.”

Mondhatjuk tehát, hogy bizonyos értelemben abszolút megtörtént, és nem is történt meg. Nem történt meg, mert volt elég olyan ember is, akik nem léptek tovább ebbe az új Föld-irányba; elég olyan ember, akik folytatták a régi útjukat, a kapzsiság, a pusztítás meg minden ilyesmi útját. Másképp fogalmazva tehát az ő valóságukat választották. Senki nem döntött helyettük. Nem jelent meg Yeshua, hogy megítéljen mindenkit és kiossa: „Oké, te az A jelű ajtóhoz mész, te pedig oda az F jelűhöz.” Egyáltalán nem ilyen volt. De a váltás megtörtént.

Na most, erre egy valószínűségeken gondolkodó ember azt mondaná: „Ez hatalmas ugrás. Komolyan, ez egy hatalmas ugrás.” És pontosan ezt mondom én is. Minthogy itt vagyunk most ebben az új sorozatban, *A remény szárnyán*, igenis, ez lehetséges. Abszolút! És nem az ábrándozás fogja elhozni. Nem az fogja elhozni, ha azt gondolod, jobb embernek kell lenned, jobban kell csinálnod valamit, ki kell tisztítanod a régi, bűnös múltadat. Egyik sem. Nem ez történik. Nem az fogja elhozni, hogy hirtelen nekilátunk téríteni az egész világon, hogy mi mit csinálunk. Egyáltalán nem. Nem azért történik meg, mert valami angyali lény alászáll, és megmenti a seggeteket. Egyáltalán nem. Azért történik meg, mert először is megengedjük. És nagyon messzire szakadt potenciálnak tűnhet, de ez egy lehetőség, egy nagyon-nagyon erős potenciál. Ezért történik meg.

De van egy másik ok is, egy fontos ok, mégpedig az, amire most rátérünk.

ÉS

Megkérem Lindát, hogy rajzoljon egy nagy & jelet ide a táblára. Egy nagy & jelet, ami azt jelenti, hogy „és”.

LINDA: Máris, máris.

ADAMUS: Nos tehát, ebben az új sorozatban mélyen belemegyünk az *És*be. Emlékeztek, még régen mondtam, „azt szeretném, ha két dolgról jutnék az emberek eszébe: megengedés és *És*”. Tudom, hogy ez nem újdonság. Beszéltem már róla, de most odaértünk. Ez itt a vízválasztó. Már nem fogok olyan sokat beszélni a megengedésről. Azt hiszem, kellőképpen elegetek van már belőle, és már mindent megengedettetek, amit csak tudtatok. Most pedig az *És* következik. Az *És*.

Az *És* az, hogy elismered, hogy több lehetőség van, több valóság. Nem vagy többé beleragadva a valóságnak ebbe az egy formájába. Az *És* azt jelenti, hogy tegyük fel, ma mondjuk van valami betegséged, és ez sok idődet, energiádat, figyelmedet, tudatosságodat meg mindenedet leköti. De mi elkezdünk mindennel bemenni az *És*be. Ez lesz ennek az új sorozatnak az alaptémája. Míg lehet, hogy most van valami egészségügyi problémád, ott van az *És*. És az nem valahol a távolban van odakint. Itt van, most van. Az *És* pedig az, hogy *nincsen* egészségügyi problémád.

Lehet, hogy most épp valamilyen nehézségeken mész át az életedben. Tegyük fel, van valami szerelmi kapcsolatod, ami nem jó, és ez sok stresszt és feszültséget okoz, és kihat az egészségedre, az energiaszintedre, minden másra, és fárasztó az egész. Azt eredményezi, hogy – mindenfélét eredményez, dühöt, frusztrációt, önostorozást, önbírálatot és ítélkezést. *És* nincsen ez a szerelmi kalamajkád. Egyáltalán nincs. Ez nem egy elméből jövő dolog, hogy azt mondd, „Oké, akkor azt fogom mondani magamnak az

eszemmel, hogy nem, nekem nincsen szerelmi problémám.” Nem, mindkettő van. Az Ésben vagy. Van az a valóságod, amiben éppen átéled ezt a szerelmi helyzetet, és nem éled át.

Elkezded mindkét világban élni. Elkezded megérteni, hogy nem vagy beszorulva ebbe az egyetlen valóságba itt. Elkezded megérteni, hogy az És örökké jelen lévő, és bele tudsz érezni. Bele tudod engedni magadat. Bármikor lehetsz az, amikor csak akarsz. És a tetejébe a – hát ez gyönyörű &, Linda! (Linda nevet) Egy kis pálcikafigura &-re számítottam, tudod, azzal a – ez egy gyönyörű &. (Linda nevet) Igen. Tudnál rá rajzolni egy kis mosolygó arcot?

LINDA: Hova szeretnéd, ide fel?

ADAMUS: Nem a fenekére.

LINDA: Oh.

ADAMUS: Igen.

LINDA: Rendben.

ADAMUS: Kis mosolygó arcocskát. (Linda berajzolja a mosolygó arcot a jel felső részébe.) Na, megvan az & jelünk Shaumbra verziója egy mosolygó arcocskával. (Linda rajzára néz.) Nagyon cuki. Köszönöm! (Linda ismét nevet)

Tehát, most belemegyünk az Ésbe, és én beszélni fogok róla, nyomulni fogok vele, folyton emlékeztetni foglak rá benneteket. Mondjuk azt mondd: „Most pénzügyi gondjaim vannak.”, és ott van az a valóság, ahol nincsenek. És az a valóság pont annyira valódi, mint a pénzügyi problémád, de az érzelmi éned le van horgonyozva a pénzügyi nehézséghez ahelyett, hogy a bőség oldalához lenne. Vagy pedig, amivel mindvégig próbálkoztál, hogy kimozdulj a pénzügyi nehézségből és bekerülj a pénzügyi sikerbe vagy bőségbe, próbáltál egyikből a másikba jutni, ez elég nehéz, úgyhogy inkább bemész az Ésbe. És amikor így teszel, azt találod, hogy most már

abban a helyzetben vagy, hogy mindkettőben lehetsz, hogy azt mondhatod, „Redben, itt ez a bőséghiányos helyzet, amiben voltam” – és ha hiszed, ha nem, az téged szolgált valamiféle furcsa okokból kifolyólag – „és ideát pedig, természetes, szabadon áramló bőség.” És már megvan a lehetőséged, hogy minkettőbe beleérezz. Aztán tutira az mondod: „Hát, ja, hülye lennék nem a bőséget választani.” De nem, oka volt annak, hogy hiányban voltál.

Mindkettőt érzed. Melyik érződik most megfelelőbbnek számodra? Melyik jobb érzés? És lehetsz mindkettőben, ha akarsz. Mindkettő a tied lehet. De az az érzésem, ennyi bőséghiány után a szabadabban áramló bőségbe fogsz akarni menni.

Elkezdesz tehát megÉselni mindent az életedben. Néhányan aggódtok, shaumbrák, mert, hát, kezdtek idősödni, és belenéztek a tükörbe, „Jaj, öregszem, ez szörnyű!” Nem, ez az És. Valójában, egy valóságban, fiatalodsz, vagy mondjuk nem öregszel, vagy mondjuk mindez egyszerre. Az Ésnek nem kell feltétlenül vagy az egyiknek, vagy a másiknak lennie. Az És lehet sok. És elkezdesz beleérezni azokba a valóságokba, és rájössz, hogy nem vagy csapdába esve. Nem vagy beszorulva. Rájössz, hogy most már behozhatod, és élheted a többi lehetőséget. Többé nem vagy börtönbe zárva.

Tegyük fel, problémáid vannak a függőségekkel – ivás, dohányzás, akármilyen, és nincsenek. És ez nem egy kitalált, bemagyarázott valóság, vagy pszichológiai játszadozás. Ez a valóság igazi természete, az energia és a tudatosság igazi természete. Sok. Annyira hozzászoktál, hogy bekerülsz a valóságnak ebbe az egyetlen formájába a gravitáció által, olyan dolgok által, mint a karma, vagy ha más nem, megszokásból. De az az igazság, hogy te valójában mindig az Ésben vagy. És ismétlem, ez nem azt jelenti, hogy azt mondod, „most elmozdulok az öregedésből a fiatalságba”. Lehet, hogy van valami érték vagy bölcsesség az öregedésben. És lehet, hogy minkettőt kapod egyszerre, amikor szó szerint állsz a

tükör előtt, és egyik percben érzed és látod az öregedést, és ugyanabban a pillanatban látod a fiatalosságot is, ami ott van.

Néhányan azt mondjátok, nem érzitek magatokat Mesternek. Nem érzitek úgy, hogy Mesterek lennétek, még mindig dolgoznotok kell rajta. Ez ugyan csak egy játszma, amit játszottok magatokkal, de akkor is így érzitek magatokat, mesterietlennek.

Úgyhogy kihívást hirdetek nektek az *És*be, ami nagyon is valóságos. Sokkal mélyebbre fogok menni ennek a fizikájával és a metafizikájával, ahogy haladunk, különösen, a Keahakban, de itt a Shoudokban is. Van ennek egy fizikája, ami kimondja, hogy az egész teremtésben semmi sincsen, ami szinguláris, csak egyetlen dolog lenne, kivéve a te *Én Vagyok*od. Minden más az *És*, sokszoros, olyan lehetőségek, amikből válogathatsz, és azt kezdhetsz velük, amit csak akarsz. Lehetsz Mester és nem Mester egyszerre. És lehetsz egyik sem, egyszerre.

Azt mondd: „De hát miért döntenék úgy, hogy nem vagyok Mester?” Nem tudom, mondjuk azért, hogy megtapasztald, milyen embernek lenni? Hogy legyenek napok, amikor jobban hasonlítasz a többi emberre, hogy együtt tudj velük érezni? Vagy mert mondjuk nem hiszed el, hogy méltó vagy? Mert élvezed a keresést? Sok kifogás van. De próbáld ki az *Ést*, a *nagy &*-et itt a táblán. Próbáld ki az *Ést*!

Mostantól életed minden pillanatában, bármit is csinálsz, legyen az akár örömteli dolog – egy jó étel egy étteremben – érezz bele az *És*be! *Nem* vagy az étteremben, és *nem* eszel épp egy jó ételt. Mármint, próbáld ki mindkét irányt! Ez nem csak arról szól, hogy a jó kis cuccok felé igyekszünk. Kezdj el minden irányban beleérezni a dolgokba, az *És*be!

Az egész élet és az egész valóság annyira sokrétű. Nincs bezárva egyetlen dologba – amíg ember nem leszel, és az is csak átmeneti. Sok-sok dolog, sokrétű. És ahogy már beszéltem róla régebben,

vehetjük még akár ezt a kávésbögrét is, amit Cauldre a kezében tart. Itt létezik. Látod. Azt hiszed, hogy látod, de valóban látod? Na, Cauldre most biztosan azt gondolja, hogy hát, még jó, hogy látja, hiszen ő még fogja is. De te valóban látod a kamerán és a képernyődön keresztül? Bizonyos értelemben igazi. Megvan neki a párja is egy, mondjuk úgy, másik világban, egy másik dimenzióban. De az a világ itt és most van. Velünk van, és benne van a „nem-”. Nem fizikai, de mégis itt van. Mindennek így kell lennie azért, hogy fennmaradjon az egyensúly, és ugyanez van az *Éssel* is.

Minden lehetőség, amit megtapasztalsz, minden, amin keresztül mész, sok *És* van. Régebben nagyon távol voltak. Még ennek a kávésbögrének a „nem-kávésbögréje” is úgy tűnt, mintha fényévekre lenne. Még a többi lehetőség és valószínűség is mindig úgy tűnt, mintha valamiféle álmovilágban lenne odakint, és nem lennének itt. De ez megváltozott a Mennyei Kereszt óta. Minden itt van. Ez a Mennyei Kereszt egyik első igazi cselekedete – elhozni a lehetőségeket a többi világokból ide, az orrotok elé. De még nem igazán vagytok tudatában ezeknek, mert annyira hozzászoktatok ahhoz, hogy a nagyon valószínűség-orientált fókuszon át nézzetek.

Elkezdtek belemenni mindennek az *És*ébe. Filmet néztek, és nem néztek filmet, mert ez pontosan így igaz. És akkor rájöttek, ez milyen jó móka, mert most már nézhetek és nem nézhetek filmet egyszerre; élvezhetitek, de nem vagytok beleragadva. Bármit csinálhattok, és ez az *És* szépsége, és mi ide megyünk.

Jami mesélt 2044-ről, mindössze 20 év múlváról. Az egy generáció múlva lesz. És bár úgy tűnik, mint egy ugrás, de nem az. Ez az *És*. Ez egy lehetőség, ami megteremtődhet. Mindenképpen létezni fog. Mármost abszolút, 100%-ig biztos, hogy létezni fog. De lehet, hogy nem mindenkinek lesz az a valósága. És lehet, hogy nem 4 millióan lesznek, lehet, hogy 400 000-en lesznek. Nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy a lehetőség létezik, és neked csak annyi a dolgod, hogy meg*És*eld. És beleérezz, hogy eldönthesd: „Szívesebben mennék

abba a földi forgatókönyvbe? Vagy inkább maradnék abban, ahol szennyezés van meg háború meg bűnözés és igazságtalanság?” És ez egyedül a te döntésed. Most azt gondolod, „De hát tök hülyeség még a felvetés is, hogy bárki a régi, szürke világban akarna maradni!”, de bizony jó okotok van rá, hogy miért tettétek és teszitek ezt. Oka van annak, hogy sok ember folyamatosan rossz kapcsolatokban él, és oka van annak, hogy az emberek életről életre és újabb életre hiányban és szükségben vannak. Még mindig ad nekik valamit.

Ahogy belemész az *Ésbe*, sokkal jobban megérted majd, miért történtek bizonyos dolgok az életedben, mint nyertél egy-egy helyzetben. De ahogy belemész az *Ésbe*, rájössz, hogy nem vagy többé beárva. Nem vagy többé rab. Elkezdted a dolgok igazi *Ését* élni.

Ezennel tehát ebben a sorozatban, *A remény szárnyán*, az *Ésre* fogunk koncentrálni, az *Ésbe* fogunk megengedni. Folyamatosan emlékeztetni foglak benneteket, „*És?*” Tudjátok, amikor éjjel panaszkodtok nekem, hogy így meg úgy – Hol a fénytestem? Ez az egyik leggyakoribb, amit mindig megkapok. „Jaj, a fénytestem nincs itt, csak ebben a fizikai testben vagyok!” Én pedig azt fogom erre mondani, hogy „*Éseld meg!*” Ne késeld meg, *Éseld meg!* Igen, ehhez szükség van bizonyos fokig a képzeletre. De igazából csak annyi, hogy kimondod: „*MegÉselem.*” Hagyjátok abba, hogy annyira bele vagytok ragadva abba, hogy „Nincs fénytestem.” *Éseljétek meg!*

Ez az, aholy belép az igazi képzelet, az igazi fény, mert hirtelen ráébredsz, hogy bármivel játszatsz. Igen, még egy betegséggel is. Az egy nehéz ügy, mert úgy vagy, hogy, nos, hogy négyes stádiumú rákom van, „Mégis hogy érted, hogy *Éseljem meg?* Meg fogom késelni. Nem *megÉselni.*” Nem! Élvezd most már, amennyire tudod, és menj az *Ésbe*! És *nincs* betegséged, mert van egy olyan forgatókönyv, egy valóság, egy nagyon erős lehetőség, ahol *nincs*.

Ha ilyen helyzetben vagy, nem próbáld meg kigondolkodni magad a betegségből. Belekerülsz egy elmejátékba, és csak megszilárdítod a

problémát. Nem próbálkozz, tudod, pozitív gondolatokkal, hogy megszabadulj tőle. Egyáltalán nem erről szól. Arról szól, hogy rájössz, minden csupán lehetőség. A lehetőségek messze voltak hosszú-hosszú ideig. De most már itt vannak, és bármit megÉselhetsz. Bármit, ami a tiéd. Ne másokért tedd! Ne Éseld meg a világot! Ez a tiéd.

Említettem, hogy nagyon nagy most a reménytelenség a bolygón. Reménytelenség van a Shaumbrában, kisebb mértékben, de sok Shaumbra még mindig depressziót tapasztal. És végső soron a depressziót az okozza, hogy elvesztetted a reményt. Elvesztetted a reményt, hogy van valami, ami több ennél. Így tehát depressziós leszel és reményvesztett, mert „Nem, ennyi. Ez a valóság a forgalommal és a durva emberekkel, és senki nem hagy békén, és 'szegény én', és nyenyenye.” Így elveszted a reményt. Elveszted a szenvedélyt. Elveszted a kapcsolatot az emberi lelkeddel, és ezért leszel depressziós. És aztán meg jön az, hogy azt mondják neked, hogy ez egy betegség. Ez nem betegség, ez egy állapot. Ez egy létállapot.

Akkor mit tudsz csinálni? Épp olyan nyomorúságos, lehangoló napod van. Migrénes fejfájásod. Nem akarsz szólni senkihez. Utálod az egészséget, hogy itt kell lenned ezen a bolygón. Egy olyan igazi, szar Shaumbra napod van. Mit tudsz csinálni? MegÉseled. Nem azt jelenti, hogy mindenféle pozitív gondolatot meg megerősítést próbálsz magadra erőltetni. Azok nem működnek, mert átvered magad. Hanem hirtelen rájössz, hogy van az És. Ez valódi fizika. Nem csak egy szép érzélem. Ez a valóságok működése.

Tehát, megÉseled. Azt mondod: „Igen, depressziós vagyok. Migrénes fejfájásom van. Rosszul vagyok. Minden bajom van.” Ismerd el. Legyél benne! Mármint, oké, benne vagy, de ismerd el, „Hé, itt tartok most. És ugyanitt, csak egy fél lélegzetvételnnyire, nem itt tartok. Nem vagyok depressziós. Nem vagyok boldogtalan. Nem keresem önmagam. Mester vagyok.” És hangsúlyozom, ez nem egy

elmegyakorlat. Ez az elismerése annak, hogy mindenben több van. Elismerése annak, hogy vannak lehetőségek, itt és most.

Tehát, kedves Shaumbra, most belemegyünk az *És*be. Belemegyünk abba, amiről szeretném, ha emlékeznének rám: „Adamus megtanította nekem, hogyan kell megengedni, és aztán megmutatta nekem, hogyan kell *Éselni*, és ez felszabadított.”

Az És Merabh-ja

Vigyük át ezt most egy merabh-ba, az *És* merabh-jába. Felteszünk egy kis zenét, és egyszerűen csak arra kérlek, végy egy mély lélegzetet, és *Éselj* velem.

(elindul a zene)

Kezdjük.

(szünet)

Reményről beszélek, a remény szárnyairól. Kicsit költői. Ezek a szárnyak valójában az *És*. Ez az, ami lehetővé teszi, hogy megnyílj. Ez az, amitől szárnyalhatsz.

Menjünk, és engedjük, hogy az *És*ben szárnyra keljen a remény! Most nem a bolygóért – azt majd később –, hanem érted.

Ez annyira egyszerű. Csupán annyi, hogy elismered, nem csak egy te létezik. Sok te van. Nem csak egyféleképpen lehet érezni. Sokféleképpen lehet érezni, és mindet tudod egyszerre.

Több is lehets egyszerre – érezheted magad rosszul és jól is egyidőben. Ez hogy tetszik? Lehetsz gazdag és szegény egyszerre. És mondhatod azt is: „Nem, én inkább szeretnék tényleg gazdag

lenni, elegendő van a szegényből.” Ez nem jelenti azt, hogy a „szegény” eltűnik. Szegény megmarad lehetőségként, de többé nem kell átmenned azon az ajtón.

A fénytested. Páran érdekes dolgokat csináltatok, hogy behozzátok azt a fénytestet. Komolyan mondom, nagyon furcsa dolgokat láttam. De most komolyan, a kakasoknak kell hajnalban felkukorékolni a Napot, nem az embereknek. (Adamus nevet) És láttam, hogy páran ilyesmiket csináltok. A fénytest itt van, ez az *És*. Az egy valóság, ami jelen van.

A hosszú, megpróbáltatásokkal teli utatok – életeken át, ebben az életben – a viszontagságok, azon tűnődsz, vajon mikor fogsz végre, végre túljutni rajtuk, meghaladni azokat. Ó, és annyi mindent cipeltél magaddal. Hát, meg*É*seled.

Nem próbálsz meg megszabadulni a terhektől, egyszerűen csak az *És*be rakod, vagyis vannak nehézségek, és nincsenek. De aztán azt tapasztalod, hogy afelé vonzódsz, amelyik a legjobban szolgál téged. Csupán ennyit tettél a megpróbáltatásos forgatókönyveddel, a megpróbáltatás-valóságoddal. Azt gondoltad, az szolgál téged a legjobban. Azt gondoltad, az majd fegyelmez, vagy jobb emberré tesz, vagy azt hitted, neked is cipelned kell a keresztet, mint Yeshuának, vagy akármi. Szolgált téged. És most már lehet, hogy nincs rá szükséged.

A szépsége ennek az, hogy mi itt nem próbálunk megszabadulni az egyik történettől, hogy egy másikba kerülhessünk. Meg*É*seljük. És akkor megjelenik egy természetes vonzódás egyikhez vagy a másikhoz, de egyik sem tűnik el. Még mindig van. A terhekkal teli élet, még mindig van. Lehet, hogy olyan, mint egy régi kabát a szekrény mélyén. Sosem fogod elővenni, sosem fogod hordani, már nem is jó rád, de még ott van, ha bármikor visszamennél. Ez az *És*.

Ez nem arról szól, hogy megpróbálunk elhessegetni dolgokat, mint mondjuk a fáradtságot – mindenféle szuper táplálékkiegészítőt szedni, meg mindenféle furcsaságokat csinálni, amikkel láttam shaumbrákat próbálkozni, hogy energikusabbnak érezzék magukat – mert ez az *És*. Fáradt vagy, és nagyon élénk vagy, telve életenergiával, örömteli energiával. Mindkettő.

Nem vágyakozol rá. Nem reménykedsz benne. Nem törekszel rá. Csak simán meg*Éseled*. Más szóval elismered. Tudatában vagy. Mindig is itt volt, de most hirtelen rányitod a szemedet. *És*.

Én imádom ezt, mert ez nem csak annyi, hogy igyekszel eljutni A-ból B-be vagy C-be vagy D-be vagy akárhova. Ez A és B és C és D együtt. Ez az *És*. Már-már olyan, mint egy játék, „Melyiket válasszam? A C szerepben játszom ma magam, vagy a B szerepben? Vagy kombináljam őket, és mindegyikben játszom?” Ez a valódi szuverenitás.

Ez a remény szárnya, és ez az, ami lehetővé teszi, hogy eljussunk abba a világba, amit Jami leírt, csupán 20 év múlva. Ez nem ábránd. Ez nem olyan, hogy majd találunk valami dzsinnt egy palackban, és az majd elintézi nekünk. Ez az *Éselés*. Megengedése annak, hogy legyen. Megengedés magadnak, hogy tudatában legyél, mert amikor tudatában vagy annak, hogy az a lehetőség, amit Jami leírt, létezik, akkor az egy lehetőség, teljesen valódi, és valósággá lehet változtatni.

Szóval drága Shaumbra, nézd meg, hogyan fogod meg*Éselni* az életedet, magadat – nem megkéselni magadat; óvatosan ezzel, semmi elírás – meg*Éselni* magadat, *É*-s. De egy „i”-t beleszúrhatsz, *ÉS* és *IS* együtt, *Éis*. Nem számít. Ez a lényege az egész *Éselés*nek. Többé nem vagy beragadva egy olyan életbe, ahol nincs szép házad vagy szép autód. Meg tudod *Éselni*.

És ne feledd, légy nagyon óvatos. Nem kiváltjuk az egyiket a másikkal! Nem próbáljuk megsemmisíteni a csökkent házast, fostos, lefingott autós valóságodat. Meg Éseled. Így lehetőséged nyílik arra, hogy tudatában legyél minden potenciálodnak. Lehetőséged nyílik arra, hogy tudatában legyél annak, hogy igen, volt ez a valóság a csökkent bungalóval. De van az álomházad valósága is.

Úgyhogy ne próbáld meg átformálni egyiket a másikba, átváltani „hibásból” „kijavítottba”. Vedd észre az Ést. És ezt tedd tudatosan minden nap – tízszer, százszor, ezerszer egy nap – mindennel. Akkor is, ha szép a házad, Éseld meg, és lásd meg, hogy ott a lehetősége a csökkent bungalónak is. És akkor érezd, melyikhez vonzódsz igazából, melyiket szeretnéd manifesztálni.

A te házadban, a te lényedben sok palota van. Sok dimenzió van. Nem csak kiválasztjuk egyiket vagy másikat. Ez arról szól, hogy tudatába kerülünk mindegyiknek. Mindegyiknek. És aztán melyiket szeretnéd megvalósítani, vagy melyikeket szeretnéd megvalósítani?

Te nem csak egy nő vagy egy férfi vagy. És vagy; mindkettő vagy, meg aztán egyik sem vagy. És akkor bármelyik lehetsz, és ez az egész lehet egyszerre is.

Ez a valóság és az energia és a tudatosság működése. És míg valaki azt mondaná, „Hát, ez baromi nagy egy kutyasz, én választani akarok, egyik vagy a másik.”, hát, nem. Az nem természetes. Az a természetes, hogy rájössz, hogy *mind* léteznek. És kiválaszthatasz egyet, de akkor is tudsz róla, hogy a többi még mindig létezik. Kiválaszthatasz sokat vagy néhányat vagy bármit. És erről szól a valódi teremtés és szuverenitás.

Mi most belemegyünk az Ésbe, teljes gázzal, teljes erővel. És nem megyünk bele az Ésbe. És ez nem egy zen fejtörő. Ez a valóság.

Férfi vagy, vagy nő vagy, és mindkettő vagy, vagy egyik sem vagy. Érted, milyen szabadságot ad ez neked? Ha nőként ülsz itt, és rájössz, hogy „Én férfi is vagyok.” Nem azt jelenti, hogy reggel meg kell borotválkoznod, hanem azt, hogy van ez a potenciál is. És lehet mindkettő egyszerre, vagy egyik sem. „Én egyik sem vagyok. Nincs többé szükségem erre a meghatározásra.” „Öreg vagyok és fiatal vagyok.”

Látod, kezded megérteni a lényegét.

Minden dolog vagy. Nos, melyiket akarsz élni? Melyiket akarsz behozni valóságnak? Melyikeket akarsz behozni valóságnak?

Ez az egész a lehetőségek felismeréséről szól. Ez az egész 2044-ről szól. Hol leszel? Egy vagy több Ésből leszel? Abban a valóságban leszel, amelyikben Jami, az élet szépségével és könnyedségével? Vagy maradsz abban a valóságban, amiben még mindig nehézségek és háborúk vannak, éhség és aszály? Vagy mindkettőben, vagy egyikben sem?

Ezt tudja egy Mester. Ez az, amit Merlin csinál. Ez az, amiben a Mester mestéri.

Vegyünk együtt egy mély lélegzetet, amint belemegyünk a minden Éskébe. Ez nyitja meg az ösvényeket abba a valóságba, ami most még túlzásnak tűnik – Jami valósága 2044-ben – de ez megnyitja az ösvényeket. Ez nem egy statisztikailag helytálló dolog. Nincs nagy valószínűsége, de ez nem számít, amikor az Ésből vagy. Egyszerűen nem számít. Nincsen statisztika – és minden statisztika.

Vegyünk egy mély levegőt együtt az Éskébe. Az Ésk, ez a remény szárnya. Ez repít minket a valószínűségeken túlra a legmagasabb lehetőségekbe. Van, akinek ez varázslat. Nekem csak sima, jó kis fizika.

Ezennel, drága Shaumbra, én mentem.

Nektek pedig itt az idő, hogy tényleg beleérezzetek a dolgok *És*ébe. Én pedig be fogok nézni hozzátok, aktívabb leszek, mint valaha. És Kuthuminál is kérelmeztem, hogy segítsen benneteket folyamatosan emlékeztetni. Azt fogjátok hallgatni, hogy „*És?*” „*És?*”, arra emlékeztetve, hogy nem vagytok bezárva.

Ezennel, drága Shaumbra, Adamus vagyok és St. Germain és ti.
Köszönöm!

(kis szünet)

Oh, és ne feledjétek, minden rendben van a teremtés egészében.

Fordította: Lőrincz Andrea • <https://biborkormagyarul.dorik.io/>

Drága Embertársam! Remélem, értékes volt számodra ez az üzenet.

Mennyit ér ez Neked? Ki tudod fejezni a mértékét?

Mi sem, akik azon dolgozunk szívvel-lélekkel, időnkkel és évtizedek alatt megszerzett szaktudásunkkal, hogy ez eljuthasson Hozzád.

Jelenleg itt, a Földön, mégis a pénz az értékmérő.

Ha úgy érzed, Megengedheted Magadnak, kifejezheted az energiának ebben a formájában is, mennyit adott Neked a munkám:

Lőrincz Andrea • Erste Bank • 11600006-00000000-75452461

GIBAHUB HU80 1160 0006 0000 0000 7545 2461

Biztonságos és egyszerű bankkártyás lehetőség akár devizában is:

revolut.me/zaeleis

Köszönöm, hogy Vagy és ragyogsz!